

derhos en Tiende, som skal svares, hvad enten der kommer et Udbytte eller ikke. Altsaa tror jeg, man maa sige, at de paagjældende Producenter umulig vilde kunne være tjente dermed. Følgen er kun den, at de høre op, og saa faae de ikke den Erstatning, dette Lovforslag giver dem. Altsaa tror jeg, man vil handle netop i Dyrkerens Interesse ved at vedtage det foreliggende Forslag, og heller ikke har der jo lydt Røster derovrefra, som skulde vise, at man betragtede det som noget saa forstræffeligt, at dette Lovforslag bliver vedtaget. Naar den ærede 1ste Landssthingsmand for 7de Kreds (Hauerslev) anførte, at det var urigtigt, naar vi havde sagt, at Tolden vilde blive saa bekostelig, og i saa Henseende henviste til Skatten, vil jeg dog gjøre opmærksom paa, at der er Forskjel paa en Skat, som kan indbringe 1 Million, og saa en Skat, som kan forventes at indbringe maaste nogle og tredive Tusind Kr., eller hvor meget det bliver. At man ved Skatten anvender Noget for at faae denne Skat ind, det kan forstaaes; men med Hensyn til Tobaksskatten forekommer det mig at være for megen Ueilighed for ingen Ting. Jeg tror derfor, at, naar de Herrer vilde holde sig det Alternativ for Die. ligeoverfor hvilket vi staa: Beskatning eller Forbud, vil man baade i de Privates og i Statskassens Interesse være bedre tjent med at gennemføre Forbudet end at lægge en Skat paa, jaaledes at ialtfald under disse Omstændigheder kan Valget neppe stille sig synderligt vanskeligt. Og hvad angaar de sorgelige Konsekventer, det Skjæbnevangre i at komme ind paa en Glidbane, et Straapan osv., som er anført, da tror jeg, det er Skræmmebilleder, som man ikke kan tillægge nogen virkelig Betydning, jaaledes at neppe Noget af den Grund vil lade sig afholde derfra. Men saa er der den almindelige Dyrkningsfrihed. Det forekommer mig, at allerede den høitærede Finanzminister har fremhævet, hvorledes vi dog ikke i tidligere Tider have generet os for at paalægge Indskrænkning i Henseende til denne Frihed. Jeg kan heller ikke erkjende, at i og for sig skulde denne Frihed være en saadan, at man ubetinget maa fastholde at betragte ethvert Indgreb deri som forkasteligt. Vi have her i Landet en vis Tendents til at fastholde saadanne abstrakte Principer i et saadant Omfang, at de virkelig blive stridende mod det virkelig Praktiske og Fornuftige. Nei, mine Herrer, se hen til England! Er der noget Land, hvor man fastholder Friheden, saa tror jeg nok, at man kan sige, at det er England, men vi se tillige, hvor lidt man der tager i Betænkning, naar det er praktisk og fornuftigt at indskrænke Fri-

heden, saa at gjøre det. Der har man netop opstillet Forbud mod Tobaksdyrkning, hvilket man i England ikke betragter som noget utillabeligt Indgreb i den private Handlefrihed, og jeg tror heller ikke, vi have nogen Grund til at betragte det hos os som noget Saadant. Jeg kan derfor ikke Andet end slutte med fremdeles at anbefale det høie Thing at vedtage Lovforslaget med de Ændringer, som ere foreslaede af Udvalget.

Hauerslev: Der undslap den ærede Ordfører en Ytring, som gik ud paa at hen-vise til den høitærede Finanzministers Ytringer til Mindretallets Ordfører, nemlig at han vilde sige denne, at hans Stilling her skulde blive uhukomet ved en anden Leilighed, og han sigtede da til et Raadud, som skulde hvile paa Skovfriheden her i Landet. Jeg vil tillade mig at minde den ærede Minister om, at denne Sammenligning passer daarlig; thi Besidderens Eiendomsret til Skovene er bleven afhængig af visse Klausuler, og navnlig den Klausul, at der skal holdes Frestkobsforpligtelse. Noget Saadant forekommer ikke her i dette Tilfælde; her skal et nyt Princip slaas fast, at den frie Brug af fri Jord bliver negtet. Om der var blevet paalagt en Skat, det kunde dog under visse Forhold retfærdiggjøres; men at man forbyder en Mand at benytte sin Jord til, hvad han finder formaalstjenligt, det er det Princip, jeg finder farligt, og som jeg vil stemme imod.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning.

Formanden: Jeg bemærker blot, at den ærede Ordfører i sit Foredrag ikke gjorde opmærksom paa, hvilke Ændringsforslag der fra Udvalgets Side betragtes som blotte Redaktionsændringer. Der er et Par Ændringsforslag, som der i saa Henseende kan være Tvivl om. Jeg vil gjerne være enig med den ærede Ordfører om Opfattelsen heraf, Jeg er tilbøielig til at betragte de 6 første Ændringsforslag ligesom ogsaa Ændringsforslaget under Nr. 8 som Redaktionsændringer. Der kan være Tvivl om Ændringsforslagene under Nr. 4 og 8. Hvad siger den ærede Ordfører dertil?

Ordføreren (Mazén): Jeg henholder mig ganske til den høitærede Formand.

Formanden: Dernæst er der Ændringsforslaget under Nr. 7, som gaar ud paa, at Paragraph 3 skal udelades, Dette er i Grun-